

Collectie: Indianapolis
Museum of Art
Datering: midden
20ste eeuw
Materiaal: hout, hoorn,
pigment, glas, ijzer
en hars
Maten: 40 x 50 x 47 cm

Bijago

De Bijago (of Bisago) zijn is een van de bevolkingsgroepen die op de Bissagos eilanden leven voor de kust van Guinée Bissau. Het totale aantal inwoners van de eilanden werd in 2006 geschat op 30.000, waarvan de Bijago de dominante bevolkingsgroep is. Reeds vanaf de 15de eeuw waren er vooral commerciële contacten met de Portugezen.

De maatschappij is matrilineair. Hun sociale organisatie wordt een geronto-democratie genoemd, waarbij de politieke macht is in handen van een ouderenraad van, in dit geval, mannen en vrouwen onder leiding van een chef. De maatschappij is gestructureerd in leeftijdsklassen en men moet een initiatieritueel ondergaan om van de ene naar de andere leeftijdsgroep te kunnen promoveren. Ze kennen geen besnijdenissen.

De Bijago zijn animisten, maar geloven in één oppergod, bijgestaan door een hele reeks andere goden en

geesten, die tussen god en de mensen staan. God is de schepper van de vier menselijke voorouders, die allen vrouw zijn. De cultus is hierop afgestemd.

Ze werden beschouwd als zeer oorlogszuchtig, vooral door aanvallen op de langsvarende schepen. Dat ze vanaf de 16de eeuw met de slavenhandel werden geconfronteerd zal ook wel een rol hebben gespeeld. Vooraan op hun oorlogsprouwen prijkte een stierenkop, vaca bruta genaamd. Hij stond voor kracht, moed en onverschrokkenheid. De zware kop werd ook gebruikt bij de initiatie van jonge mannen bij hun passage naar een oudere mannengroep. Ook andere dierenmaskers kwamen voor zoals de haai, de zaagvis en het nijlpaard. Jongeren oefenden met lichte exemplaren, maar bij de initiatie moesten ze met de loodzware kop overweg kunnen. Bij de ceremonie waren ook voorouderfiguren aanwezig en werden opzichtige hoofdtooien gedragen.

martinlagrain@telenet.be